

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/44/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010050
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514010050.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Mariána Jarábka, v trestnej veci proti obžalovanému X. Y., stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany pod sp.zn. 2T/13/2014 zo dňa 23.04.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. apríla 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno f/ Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výroku o škode vo vzťahu k poškodenej Sociálnej poisťovni, a.s., ul. 29. augusta, Bratislava.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená Sociálna poisťovňa, a.s., ul. 29. augusta, Bratislava s nárokom na náhradu škody odkazuje na občiansko-súdne konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany pod sp.zn. 2T/13/2014 zo dňa 23.04.2014 samosudkyňa okresného súdu uznala obžalovaného X. Y., nar. XX.XX.XXXX, vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 10.3.2011 v čase o 12.30 hod. v Piešťanoch na sídlisku A. Trajana, na chodníku medzi PT Univerzál a Hotelom Piešťany fyzicky napadol U. B. tak, že ho udrel päťou do zadnej časti hlavy, krku, následne ho po tom, čo spadol na zem kolenami kopal do chrbta, pričom vykrikoval „zabijem Ťa“, čím spôsobil poškodenému U. B. zranenie hlavy s vegetatívnou symptomatológiou a podvrtnutie krčnej chrbtice.

Za to mu uložila

podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písmeno j/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložila.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určila mu skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazala obžalovaného uhradiť škodu poškodenému U. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. č. XX, vo výške 372,25 € a Sociálnej poisťovni Bratislava, ul. 29. augusta 8-10, 81363 Bratislava, vo výške 4.344,-- €.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa tento dospel k ustálenému skutkovému stavu na základe dokazovania, v rámci ktorého vyslúchol obžalovaného, svedka-poškodeného U. B., svedkov S. O., Q. O., I. Z., I. W., prečítal výpoveď svedkyne-poškodenej JUDr. A. Y., oboznámil znalecký posudok

z odboru zdravotníctvo odvetvie farmácia a ortopédia, ako i oboznámením príslušného spisového materiálu viažuceho sa k predmetnej trestnej veci.

V zmysle dôvodov nachádzajúcich sa v napadnutom rozsudku trestná činnosť obžalovaného je preukazovaná predovšetkým výpoveďou poškodeného U. B., ktorý tak v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní popísal priebeh skutkového deja zhodný s výrokovou časťou rozsudku. V rámci vzájomnej konfrontácie poškodený U. B. jednoznačne popísal ako páchatela skutku práve obžalovaného X. Y., ktorý ho na ulici napadol bezdôvodne. V dôsledku napadnutia musel na druhý deň vyhľadať lekárske ošetrovanie a bol PN. Skutočnosť napadnutia poškodeného potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok O., ktorý videl začiatok incidentu. Nepriamo je trestná činnosť preukázaná na základe výpovedí svedkov W. a O., ktorí sa dozvedeli o tom, že mal obžalovaný napadnúť poškodeného B.. Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva spracovaného MUDr. Ľubošom Klementom súčasne súd I. stupňa zistil charakter zranení utrpенých samotným poškodeným U. B.. Tento (znalec) sa vyjadril aj k pravdepodobnému mechanizmu vzniku týchto (zranení poškodeného), ktoré korešpondovali s jeho samotnou výpoveďou.

Súčasne zo samotnej výpovede znalca je zrejmé, že za adekvátnu dobu liečenia zranení, ktoré utrpel poškodený pri incidente s obžalovaným určil dobu do 7 dní.

Z hľadiska právneho posúdil súd I. stupňa konanie obžalovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, keďže sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu ukladaného obžalovanému súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, súčasne na samotnú osobu obžalovaného, pričom zohľadňoval pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, kde zistil, že prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, ktorú skutočnosť priamo premietol aj do samotného (ukladaného trestu) obžalovanému X. Y., ktorému určil trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

V neposlednom rade rozhodol výrokom, ktorým zaviazal obžalovaného uhradiť škodu poškodenému U. B. vo výške 372,25 € a Sociálnej poisťovni Bratislava vo výške 4.344,-- €, ktorú škodu mal v oboch prípadoch za preukázanú.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie obžalovaný X. Y., ktoré odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu.

V rámci podaného (odvolania) poukázal na skutočnosť, že predmetná záležitosť (incident s poškodeným) bol už posúdený v rámci konania o priestupku, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 40,--- Eur, ktorú aj uhradil. Tiež uhradil Všeobecnej zdravotnej poisťovni sumu 232,52 Eur.

V tomto kontexte poukázal na aplikáciu zásady „nebis in idem“, ktorá (zásada) znemožňovala, aby bol za to isté konanie posúdený aj v inom (trestnoprávnom konaní). V kontexte samotného incidentu majúceho sa odohrať medzi ním a poškodeným poukázal na nejednoznačnú výpoveď svedka S. O., ktorý neuviedol vo svojej výpovedi, že poškodený bol napadnutý zozadu, že poškodený bol na zemi a podobne.

Ďalší svedkovia (Q. O., I. W.) uviedli len to, že poškodený B. mal byť v šoku a že im hovoril, že bol udretý obžalovaným. Ani jeden svedok nespomína, že im B. povedal, že bol hodený na zem. Namietol aj výrok o náhrade škody, v rámci ktorého (výroku) má nahradiť škodu Sociálnej poisťovni vo výške 4.344,-- € za spôsobenú práceneschopnosť poškodeného U. B. v dobe od 11.3.2011 do 22.6.2011. V tomto kontexte argumentoval znaleckým posudkom MUDr. Ľuboša Klementa, ktorý na strane 11 tohto (znaleckého posudku) uviedol, že PN mala trvať od 11.3.2011 do 22.6.2011, teda 100 dní. S prihliadnutím na dĺžku liečby a jej neadekvátnym predlžovaním hodnotí aj PN poškodeného za neadekvátnu, z tých istých dôvodov ako dĺžku liečby. Predmetná PN ako aj liečba bola neprímerane predĺžená. Za adekvátnu dĺžku PN považuje u poškodeného dobu do 1 týždňa.

V konečnom dôsledku požiadal, aby odvolací súd na podklade napadnutého rozsudku tento zrušil a aby sám rozhodol, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Na podklade podaného a súčasne odôvodneného odvolania, odvolací súd postupoval podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, pokiaľ bolo toto (konanie odvolaním napádané), pričom dospel k nasledovnému záveru.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku zistil, že súd I. stupňa vo veci vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie skutkového stavu veci nevzbudzujúcom dôvodné pochybnosti. Predmetný (skutkový stav veci) nachádzajúci sa vo výrokovvej časti rozsudku má priamo oporu vo vykonaných dôkazoch a spôsobe hodnotenia týchto (dôkazov). Z pohľadu odvolacieho súdu skutkový stav nachádzajúci sa vo výrokovvej časti rozsudku súdu I. stupňa bol preukázaný predovšetkým na základe výpovede poškodeného U. B., ako i svedkov vypočúvaných v rámci hlavného pojednávania, resp. na základe svedeckých výpovedí prečítaných a v neposlednom rade na základe znaleckého posudku z odboru zdravotníctva. Príslušné (dôkazy) súd I. stupňa vyhodnotil jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach, pričom tieto (vykonané dôkazy) vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov priamo rezultujúcich v nespochybniteľný záver, že páchatelom skutku bol práve obžalovaný X. Y. ako trestnoprávne zodpovedný subjekt.

Súd I. stupňa správne aj po právnej stránke vyhodnotil konanie obžalovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, keďže sa tento (obžalovaný J. Y.) dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosťí tým, že napadol iného.

Aj právne hodnotenie konania obžalovaného ako správne zistené si odvolací súd osvojil.

Vo výroku o treste ukladaného tomuto (obžalovanému J. Y.) súd I. stupňa zohľadňoval príslušné (zákonné kritériá) majúce sa zohľadňovať pri tomto (výroku o treste) ukladaného páchatelom trestných činov vzhľadom na osobu obžalovaného a okolností prípadu. V neposlednom rade tiež zohľadňoval pomer príťažujúcich, resp. poľahčujúcich okolností, kde zistil, že prevláda pomer poľahčujúcich okolností. Zákonným kritériám preto adekvátnym spôsobom aj upravil príslušnú sadzbu trestu ukladaného tomuto (obžalovanému X. Y.).

Odvolací súd preskúmajúc napokon ostatný výrok napadnutého rozsudku (o náhrade škody) zistil, že súd I. stupňa správne ustálil rozsah škody spôsobenej poškodenému U. B. vo výške 372,25 €, ktorá (výška) priamo korešponduje so špecifikáciou škody nachádzajúcej svoj odraz v príslušnom spisovom materiáli. Naopak s poukazom na obhajobné argumenty obžalovaného s ohľadom na objektívnu dĺžku PN vzhľadom na znalecký posudok MUDr. Ľuboša Klementa, tunajší odvolací súd dospel k záveru, že príslušný výrok o povinnosti nahradiť škodu Sociálnej poisťovni Bratislava, ul. 29. augusta 8-10, nemá priamu oporu v týchto (vykonaných dôkazoch), preto odvolací súd príslušný výrok o škode zrušil a rozhodol, že sa táto (Sociálna poisťovňa Bratislava) s nárokom na náhradu škody odkazuje na konanie občianske súdne.

Záverom tunajší odvolací súd na margo odvolacích námietok obžalovaného X. Y. smerujúcich k nevyhnutnosti zastavenia trestného konania z dôvodu aplikácie zásady „nebis in idem“ konštatuje, že nebol zákonný dôvod na takýto (procesný postup). Keďže rozkazom Obvodného úradu Piešťany pod sp.zn. 2012/46/H zo dňa 10.01.2013 bolo vyhovené protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany pod sp.zn. Pv 112/12-3 zo dňa 06.12.2012 a rozkaz Obvodného úradu Piešťany o uložení pokuty vo výške 40,-- Eur za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona č. 372/1990 Zb. (o priestupkoch) bol zrušený. Predmetného (priestupkového konania) mal byť identický skutok ako bol prejednávaný neskôr Okresným súdom Piešťany v rámci trestného konania.

Predmetným (zrušením rozkazu) zanikol dôvod na možnosť ďalšieho posúdenia konania obžalovaného X. Y. v rámci trestného konania, a teda uplatnenie zásady „nebis in idem“ v danom prípade neprichádza do úvahy.

Odvolací súd preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok